

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

Jak jsme již uvedli v předešlých částech, prakticky už počátkem roku 1990 se začaly ze strany Občanského fóra JZD DAK Slušovice šířit stížnosti. Týkaly se jednak podezření z trestné činnosti družstva v minulosti, jednak upozorňovaly na možné machinace slušovického vedení po 17. listopadu 1989. Šlo hlavně o očekávaný únik ka-

pitálu prostřednictvím fingovaných utvářených akciových společností, maskování danových a jiných podvodů atd. Zmínili jsme se také o tom, že zástupci slušovického OF se v této souvislosti už 18. února 1990 obrátili dopisem na tehdejší předsedkyni Výboru lidové kontroly ČR Ing. Jitku Zetkovou.

(Pokračování z minulého čísla)

(Vzhledem ke skutečnosti, že materiálu předloženému v dopise OF prý neobsahovaly žádné skutečné údaje, jež by trestnou činností výslovně potvrzovaly, nebylo údajně možno za daného stavu dokumentace rozhodnout o zahájení trestného stíhání. Proto správa vyšetřování VB navrhla provést konkrétní revizní šetření, jež by prověřilo činnost družstva v uvedených oblastech, a to z úrovně Výboru lidové kontroly a českých ministerstev zemědělství a financí. Jelikož Občanské fórum vyslovovalo i podezření o možném zneužití prostředků JZD konkrétními osobami k vlastním obohaceni, bylo rozhodnuto souběžně s revizním šetřením prověřit orgán Bezpečnosti také tyto okolnosti.)

Část IV.

Podle Informace o stavu šetření ke stížnosti o podezření z trestné činnosti v JZD Agrokombinát Slušovice ze dne 16. května 1990 se "dne 26. března 1990 na Správě VB MV ČR uskutečnila porada pověřených pracovníků Výboru lidové kontroly ČR, ministerstva zemědělství ČR a vyšetřovatelů VB, kde se dohodl konkrétní postup s tím, že se vypracuje ve lhůtě do 28. března 1990 ve smyslu 8 odst. 1 tr. řádu žádosti o provedení revizních akcí... a to ve smyslu návrhu na rozdělení úkolů, které byly dohodnuty předtím..."

PŘÍPAD ZÁHADNÉ KRÁDEŽE DOKUMENTŮ

Výsledky prověřkových akcí, které pak následovaly, v podstatě už známe z předešlých kapitol tohoto seriálu. Jak však na zmíněnou situaci reagovalo JZD DAK Slušovice? Vedení píce muselo předpokládat, že

výsledky šetření mohou být dost nepříjemné. Nesnažilo se tedy tomu zabránit, nebo alespoň zamést stopy? Šance k tomu existovaly, a to dost značné. Ostatně, výmluvně o tom hovoří dopis z koordináčního centra Občanského fóra Zlín nesoucí datum 27. března 1990. Proto si ho dovolíme z větší části citovat:

"V minulém týdnu pronikla k vedení JZD Slušovice informace o plánované kontrole státních orgánů v JZD. Obsah informace ani jeho zdroj není oficiálně zjištěn, ale jako zdroj ministerstva zemědělství (pracovník družstva doc. Hurta, náměstek ministra Čakajda). Na základě této informace proběhla ve dnech 24. - 25. 3. 1990, opět dle nepřímých podkladů, likvidace kompromitujících dokladů u hospodaření JZD. Současně v tomto termínu došlo ke vzloupání do prostor pronajatých akciovou společností MORAGRO (jedna z těch, které vznikly právě ze slušovického družstva, pozn. autor) a násilnému otevření trezorů, odkud byly spolu s částkou cca 30.000 Kčs odcizeny doklady týkající se založení a hospodaření akciové společnosti... Tato fakta spolu s celospolečensky vypjatou situací... i s ohledem na současnou ekonomickou situaci v JZD nás nutí k opětovnému apelování na vnější pomoc. Stav účtu družstva vykazuje dluh ve výši zhruba 1,5 miliardy korun a současně kroky vedení (orientace rostlinné výroby, další produkce neprodejných výrobků v mikrostrukturní strojírenství, vytváření podmínek pro privatizaci pro soukromé osoby) jež ještě prohlubují. Vzniká obava, že v kritické situaci bude za tento stav učiněn odpovědný demokratický vývoj v republice. Při dalším oddalování pomoci budou již skutečné důvody neprokazatelné."

Ještě před tím, než dopis dorazil do Prahy, pronikla tam však zpráva o ničení dokladů a o vzloupání do správní budovy akciové společnosti MORAGRO. Šetřením bylo potvrzeno, že obě je pravda. Proto týž den, 27. března 1990, odjely vyšetřovací orgány do Slušovic. S cílem "zjistit situaci v JZD AK Slušovice v souvislosti s možnou likvidací dokladů, takové doklady zajistit a provést pohovory se členy OF JZD AK Slušovice k zjištění poznatků, které by přispěly k upřesnění podezření trestné činnosti v JZD."

(Je zajímavé, že revizní a vyšetřovací komise se zabývala v této souvislosti pouze "pohovory" s těmi, kdo upozorňovali na nebezpečí trestné činnosti, nikoliv s jejími potenciálními pachatelí. Ostatně, závěry celého vyšetřování také podle toho vypadaly. Záhada krádeže a ničení dokumentů už nikdy nikdo neobjasnil. Není také známo, kolik a jaké to vlastně doklady zmizely. Nikoho pak nenapadlo vyslyšet ani docenta ing. Františka Čubu, CSc., či další tehdejší vedoucí pracovníky družstva. A dopis OF ze Zlína, adresovaný předsedkyni Výboru lidové kontroly ing. Jitce Zetkové? Zůstal nepovšimnut, zahrán do "autu"...)

RODINNÉ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI

Prakticky hned po 17. listopadu 1989 se začala aktivizovat členská základna družstva. Lidé chtěli vědět, co je vlastně agrokombinát zač, na jakých základech byl dosud budován, dožadovali se informací o celkovém majetku. Stejně zvědavými se ovšem stávaly i sdělovací prostředky. Hrozilo tedy reálné nebezpečí, že bude neplánovaně odhaleno to, co mělo vlastně zůstat navždy "obyčejným smrtelníkem" utajeno. Což ovšem předseda docent ing. Franti-

šek Čuba, CSc., a jeho věrní, nemohli připustit. Museli jednat, aby zachránili co nejvíc. Pochopitelně zejména prosebou...

O co šlo? S využitím tehdejších, a "kupodivu" většinou dosud platných zákonů a právních předpisů urychleně zakládali různé akciové společnosti, kam v podstatě "legálně" převáděli duševní majetek. A taky sami sebe. Jen tak totiž mohli zabránit důsledné společenské kontrole, zkomplicovat případné trestní vyšetřování a vyhnout se osobní odpovědnosti za podvody a machinace.

(Veškeré akciové společnosti vycházely z majetkové podstaty slušovického družstva, které vznikl těsně po 17. listopadu 1989 - s výjimkou Ekotrans Moravia - jež začala fungovat pár měsíců před tím - byly založeny podle zákona č. 243/1949 Sb. a jejich staty se fídily vyhláškou č. 1132/5 Ú. l. Z hlediska agrokombinátu je pak možné je nejasně odvozovat od všeobecného povolení federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 30. listopadu 1988, čj. 721/6/88. Až na jednu malíčkost: Uvedený dokument se týkal zahraničně-obchodní činnosti s výrobou vlastní produkce a pro vlastní potřebu...)

Celkově bylo akciových společností s podstatou slušovického majetku registrovaného u brněnského městského soudu od podzimu 1989 do letních měsíců roku 1991 sto jedna. Přitom některé z nich měly vsutku mamuti rozsah...

Nejstarší akciová společnost Ekotrans Moravia vznikla 29. června 1989 a zápis do podnikového rejstříku nese datm 2. srpna téhož roku (identifikační číslo - IČO - 150665). K největším zřejmě pak patří MORAGRO, založen 17. prosince 1989 (zapsané do rejstříku 8. ledna 1990, IČO 487449). Právě v něm se také koncentruje největší počet slu-

sovických družstevních veličin. A nejen jich...

Zastavme se proto nejprve u oněch "povedených" vedoucích pracovníků JZD DAK. A u toho, v kolika "akciokách" či společnostech s ručením omezeným obsadili "posty" a jaké. Tak například předseda družstva (dnes předseda DAK MOVA Bratislava) docent ing. František Čuba, CSc., se stal členem nejméně sedmi z nich. Z titulu své řídící funkce ve Slušovicích figuroval v Ekotransu Moravia, dále v Moragru, TZV, akciové společnosti Vertigo, Agrocomp, Mondon (což má statut vlastně rodinného podniku v čele s Čubovou dcerou Ludmilou, třetí akcionářkou byla Jana Čubová), Ava, NICA, TWO... (Navíc přinejmenším ve dvou - v Moragru a Vertigu - zasedl do křesla předsedy představenstva.)

(Špatně si nestálo ani příbuzen-

A bratr docenta ing. Františka Čuby, CSc., Josef? I on si nemusel naříkat. Předpokládáme-li účast jeho osoby v Ekotrans Moravia, můžeme tomuhle pánovi v letech 1990 až 1992 prokázat členství nejméně v dalších pěti "akciokách". V Phalaris (předseda představenstva), Holstein Transferu (generální ředitel), Moragru, TZV a Nice.

(Drtivá většina výše zmíněných akciových společností a společností s ručením omezeným, jež patřily do sféry zájmu rodiny docenta ing. Františka Čuby, CSc., a jeho bratra Josefa, tj. Moragro, TVZ, Agrocomp, Holstein Transfer, Nika, Renata, Troják, Phaleris a Bufalo pak tvořily další firmu, tj. společnost s ručením omezeným SLUŠOVICE-EXPORT... Navíc Moragro mělo své silné zastoupení ve firmách K. F.

řeč později), vyskytoval se pan docent se svými blízkými minimálně v 15 akciových společnostech a firmách, kde drželi nejméně 26 členských podílů, a další čtyři nepřímo ovlivňovali. Jde o Ekotrans (dva zástupci), Moragro (2), TVZ (2), Nika (2), Holstein Transfer (1), Phalaris (1), Mosa (1), Irbis (3), Vertigo (dva zástupci, kteří vlastně tvořili rodinný podnik), Agrocomp (3), Reneta (1), Troják (1), Bufalo (1), Mondon (tři zástupci, opět téměř rodinný podnik) a Ava s jedním podílem.

Lze říci, že to už je dost slušné číslo. Patnáct, vlastně devatenáct akciových společností a společností s ručením omezeným ze sto jedné. Pro jedinou rodinu. A podíváme-li se ještě na spřízněný klan Garguláků, který měl pět dalších takovýchto "rodinných podnikatelů", rozšíří se nám to už na třináct. Stejný počet poté zahrnují členské

částku devadesátých let stálo za to ovládat při funkci předsedy družstva, kde byla soustředěna stále ještě velká část majetku, navíc téměř pětinu akciových společností vzniklých z tohoto majetku. Rozhodně to nebylo k zaholení... Zvlášť, když pořád existovala možnost "hrbat" další stovky miliónů...)

JSOU ALE I JINÉ "AKCIOVKY"

Ovšem nejen rodina docenta ing. Františka Čuby, CSc., či příbuzného "klanu vedeného ing. Břetislavem Gargulákem starším, se snažily získat vliv a kapitál v podnicích vznikajících ze slušovického majetku. Byli i jiní z tzv. "předsedova tandemem", kteří v té době působili ve vedení družstva. A aby to "nebylo tak do očí", dostali možnost i jediní, nemající údajně s JZD DAK Slušovice nic společného. Až na jednu maličkost: všichni "rukou nedílnou" patřili později nejen k movitým akcionářům, ale i k čelným funkcionářům DAK MOVA Slušovice (nyní Bratislava), který se vzápětí z JZD "přetransformoval".

O koho jde? Především o Pavla Drhu, místopředsedu JZD DAK Slušovice, JUDr. Jaroslava Kaláče, vedoucího právního oddělení družstva, Ladislava Čočeka, ředitele personálního odboru, ing. Milana Frnky, náměstka předsedy, ing. Vladimíra Bastla, předsedu revizní komise, Pavla Čmolíka, bývalého předsedu bývalého slušovického celozávodního výboru KSČ a ředitele společného podniku Cargo Moravia (pokud někomu tohle jméno cosi připomíná není to náhodné: jde údajně o strýce někdejšího ředitele ČTK a před 17. listopadem 1989 obávaného vedoucího oddělení ÚV KSČ), ing. Ivana Tatara, šéfa družstevních hotelů a restaurací, Zdena Železníkovou, vedoucí Čubova sekretariátu (a s ní co do pořadí členové třetího rodinného klanu František Železník a ing. Jindřich Železník, kteří získali zastoupení každý nejméně ve čtyřech akciových společnostech - přičemž madam Železníková pak založila "akciovku" s názvem AVA přímo se svým představeným docentem ing. Františkem Čubou, CSc.), Josefa Kořenka, ředitele závodu potravinářské výroby, JUDr. Zdeňka Nováka, ředitele Agrotouru

stvo. Manželka Ludmila Čubová "seděla" ve čtyřech společnostech, tj. v Agrocompu, Bufalu, IRBIS a Renatě, z nichž nejméně ve dvou "předsedovala", syn Rostislav, kterému v roce 1991 bylo teprve 22 let taktéž ve čtyřech, přesněji v Agrocompu, Vertigu, Mose a Trojaku, vposledních dvou pochopitelně rovněž coby šéf, dcera Ludmila v Mondonu a IRBIS, ing. Alice Čubová se pak "zabydlela" v akciové společnosti IRBIS a Jana Čubová ve společnostech s ručením omezeným IRBIS a Mondon...)

MORAVIKA a K. F. EXTRA, kde předsedá šlí hospoluvlastník ang. Karla Fuchse existovaly přímé vazby do Rakouska, a NIKA se podílela na společnosti s ručením omezeným J. P. ELEC, mající přímý vztah, opět přesspolumajitele da Německa...)

Celkem, vezmeme-li v úvahu, že klan Čubů měl v letech 1990 až 1992 pět nejužších rodinných příslušníků (a to do onoho počtu nezahrnujeme příbuzenské vztahy k "jiným" uskupením, například k "rodu" Garguláků, u němž bude

podíly, takžeto znamená už 39 účastí v akciových společnostech a společnostech s ručením omezeným. A o jaké "firmy se jednalo tady? Například o Moragro, Agrocomp, Bufalo, Phalaris, Caso, Vitas, Stavocentrum, Bosob...)

(Jeden se pak ani moc nediví, proč František Čuba a jeho nejbližší spolupracovníci tak kličkovali. Šlo totiž o velké peníze. V případě Holsteinu transfer v té době třeba o 89 miliónů 310 tisíc korun, u Ekotransu o půl miliardy, u Moragra o milión 200.000 korun atd. A ve změněných podmínkách konce roku 1989 a po-

(ten si dokonce se svou podřízenou JUDr. Janou Moravcovou podnik jednoduše přeměnili na akciovou společnost stejného názvu), ing. Josefa Lizala, bývalého vedoucího pracovníka JZD DAK Slušovice, od roku 1990 zástupce náčelníka resp. prorektora Vysoké vojenské školy a šéfa jedné z jejích kateder...

(A mohli bychom pokračovat dalšími jmény. Pro tuto chvíli to však zůstane stačí. Snad jen lze v této souvislosti připomenout navíc ing. Miroslava Zajice, někdejšího vedoucího zemědělského oddělení a tajemníka ÚV KSČ, krátkou dobu také člena jeho předsednictva, který figuroval nejméně ve třech akciových společnostech, v TVZ, Nice a Moragru. přičemž v poslední uvedené pracoval coby prokurista, a docenta ing. Josefa Hurtu, CSc., údajně šéde eminence slušovického družstva v posledním období a krátce po 17. listopadu 1989 i náměstka českého ministra zemědělství a výživy, jenž získal "za hubičku" podíly v Moragru a TVZ.)

Jedním z největších akcionářů byl po bratřech Františku a Josefu Čubových vedoucí právního oddělení JZD JUDr. Jaroslav Kalač: seděl minimálně v šesti představenstvech či správních radách. V Ekotransu Moravia, Moragru, TVZ, Nice, Agrocomp... Mezi další "sběrače" akciových křesel a téměř zadarmo získaného majetku lze pak shodně zařadit bývalého místopředsedu agrokombinátu Pavla Drhu a slušovického partajního šéfa Pavla Čmolíka: oba měli po čtyřech zastoupeních. Poslední z jmenovaných v Ekotransu, Moragru (generální ředitel), TVZ a Nice (syna Dalibora, ročník 1966, si navíc stačil umístit do akciové společnosti Umělecká agentura Max - IČO 0542298 - coby šéfa), Pavel Drha se angažoval rovněž v Moragru, TVZ, Nice a dále v tzv. „rodinné“ společnosti Daf (on jako předseda, manželka Eva, synové Pavel - ročník 1970 - a rok mladší Luděk a Ivan, narozený v roce 1975).

Z ostatních stojí za zmínku ještě ing. Milan Frnka, předseda představenstva Niky a člen Moragra a TVZ, předseda revizní komise ing. Vladimír Bastl, který měl akciovou účast v Agrocompu, Kobagu a Pegasu (ta ovšem nesídlí ve Slušovicích, ale ve Znojme a v jejím "držení" je převážná část majetku bývalého JZD "Mír" Přeče), ředitel personálního odboru ing. Miroslav

Čouček, jenž se angažoval v Ekotransu, Bayer-VR a Phalarisu.

(Jména jsou tedy známá, akciové společnosti též. Vyčteme z nich, že největší zájem slušovických "mocipánů" a jejich externích pomahačů či společníků se soustředil, vedle Ekotransu Moravia, na Moragro, přý soukromý podnik docenta ing. Františka Čuby, CSc., a na TVZ, Niku a Agrocomp. Do těchto akciových společností a společností s ručením omezeným byl zřejmě stažen největší kapitál bývalého JZD DAK Slušovice, odtud se různými propletenci s dalšími "slušovickými" spo-

vic tvrdili, že dřívou část majetku získalo Moragro z bývalého agrokombinátu téměř zadarmo. Prý, jak by ne, když členové představenstev obou subjektů se prakticky překrývali.

MORAGRO coby soukromá akciová společnost byla v podstatě ustavena už 17. prosince 1989. Den poté tuto skutečnost oznámil tehdejší předseda JZD DAK Slušovice docent ing. František Čuba, CSc., na schůzi družstevníků slovy: "Včera jsme založili soukromou společnost Moragro, kde budou praco-

v Brně svým usnesením povolil zápis do podnikového rejstříku (oddíl SO, vložka 15). S přiděleným identifikačním číslem (IČO) 487449.

Předmět činnosti se uváděl následujícím způsobem: "Akciová společnost provozuje zemědělskou výrobu a výrobu související s výrobou potravin, zpracování zemědělských surovin, poskytování práce a služby." Základní kapitál společnosti obnášel ke dni ustavení milion 200 tisíc korun, rozdělený na 1200 akcií po tisíci korunách.

(Zakládající členů bylo, jak uvádíme dále, dvanáct. Ovšem vzhledem k transakcím, které vzápětí Moragro začalo provádět, onen milion 200 tisíc korun jaksi představoval směšně "zalostnou" částku. Na což mnohokrát upozorňovali představitelé tzv. "protičubovské slušovické opozice" kde koho. Počínaje odpovědnými ministry federální a české vlády přes poslance Federálního shromáždění a České národní rady až po orgány tehdejší prokuratury a vyšetřujících složek VB. Zbytečně. Nic se nedělo. Nejen v té době...)

Valná hromada akciové společnosti Moragro zvolila předsedu představenstva docenta ing. Františka Čuby, CSc. (v té době předseda JZD DAK Slušovice). Generálním ředitelem se stal někdejší předseda slušovické komunistické organizace (a ještě před tím řídící družstva, posléze ředitel společného podniku družstva KARGO MORAVIA IČO, 487996, zápis v rejstříku ke dni 21. 2. 1990) Pavel Čmolík, prokuristou pak už zmíněný jeden z nejvyšších předlistopadových komunistických funkcionářů ing. Miroslav Zajic.

(A ostatiem osm zakládajících členů? O mnoha z nich jsme se už v různých souvislostech zmínili, přesto ale stojí za to si je znovu připomenout: bratr docenta ing. Františka Čuby, CSc., Josef, který byl zároveň šéfem další z akciových společností Holstein Transfér, tehdejší místopředseda JZD DAK Slušovice a po Čubovi pak jeho předseda Pavel Drha, ředitel Mikrostruktury kybernetiky v bývalém DAK ing. Milan Frnka, švagr docenta ing. Františka Čuby, CSc., Břetislav Gargulák, náměstek předsedy družstva a v polistopadovém období i krátkou dobu náměstek českého ministra zemědělství a výživy docent ing. Josef Hurta, CSc., vedoucí právního odboru JUDr. Jaromír Kaláč a pak ing. Miroslav Kovařík, ing. Jaroslav Novák a František Železník.)

lečnostmi a "spřátelými" firmami dalo ovládat mnohé. A lidé, kteří je ovládali, dostali do rukou obrovskou ekonomickou a finanční moc. Vlastně, získali podstatný vliv na zemědělskopotravinářský komplex v České republice a na Slovensku. A částečně také v dopravě, zásobování, přes některé banky ve finančním světě...)

ÚDAJNÝ SOUKROMÝ PODNIK PŘEDSEDY

Takhle se o akciové společnosti Moragro vyjadřovali řadoví, obyčejní družstevníci ze Slušovic. Na-

vat všichni ti, které vy v družstvu nechcete ani vidět..." Oficiální státní povolení k tomuto kroku vydalo však ministerstvo zemědělství a výživy až 30. prosince 1989 pod číslem 3004/89-110.

(V této souvislosti by ovšem stálo bylo třeba zajímat vědět, kdo je schválil a podepsal. Soudruh náměstek ing. Václav Procházka, bývalý a posléze opět staronový člen slušovického agrokombinátu?)

Valná hromada "akciovky" pak schválila stanovy a zvolila své vedení dne 4. ledna 1990, o čtyři dny později, 8. ledna 1990 městský soud

OTÁZKY, NA KTERÉ NIKDO NEREAGUJE

Postaráno však měli také jini, i když jen jako tzv. "zaměstnanci". Třeba bývalý ředitel Krátkého filmu Praha a syn posledního generálního tajemníka ÚV KSČ Miloše Jakeše Luboš, v té době "údajně" prý i Rudolf Hegebenbart, a snad také někdejší předsedové JZD Mír Březůvky pan Šesták a Ploštiny-Louček ing. Mrkos... Útočiště zde měli ovšem nalézt i předlistopadový vedoucí tajemník OV KSČ v Gottwaldově Václav Valenta, předlistopadový ředitel Velkoobchodu obuví Zlín ing. Jindřich Železník (ten nejen v Moragru, ale coby akcionář např. ještě v Ekotransu Moravia, TVZ, P.M.P., TWO, přičemž v Ekotransu byl předsedou správní rady a v TVZ generálním ředitelem...) a podle důvěrných bezpečnostních zdrojů též pár dalších zajímavých lidí včetně někdejších příslušníků Státní bezpečnosti...

(Mimoходом, z počítačové sjetiny zaměstnanců a členů JZD DAK Slušovice, pořízené v roce 1990, vypadla některá další zajímavá jména: Například předlistopadový ministr zahraničního obchodu ing. Štěrba a dopravy Podlena, někdejší šéf StB v Gottwaldově Vlastimil Daněk, syn už zmíněného vysokého komunistického funkcionáře ing. Miroslav Zajíc mladší aj. Přitom zmíněný Vlastimil Daněk pisobil navíc coby podnikák akciové společnosti VIBOX, ing. Miroslav Zajíc mladší v akciové společnosti TVZ, v Cargo Moravia pod vedením Josefa Čuby našli brzy po listopadu 1989 uplatnění pracovníci

federálního ministerstva vnitra, přemějí Hlavní správy Státní bezpečnosti, ing. František Vlček, ing. Jiří Horník, ing. Oto Sedlák, JUDr. Josef Tarčák...)

jediného partnera: Karla F. Fuchse z Vidně... Spolu s TVZ, Agropem, Holstein Transferem, Nikou, Renatou, Trojákem Phalerisem a Bufalem prakticky

via... Přinejmenším přes jeho individuální akcionáře...

(Pokud čtenář zalistuje v paměti, zjistí, že Bufalo řídila Ludmila Čubová, Troják syn docenta ing. Františka

Vraťme se ale zpět k Moragru. To totiž svými chapadly zasahovalo i do jiných akciových společností. A nejen přes své členy či představitel. Tak např. Moragro vlastnilo významné podíly v akciových společnostech K. F. Moravika (IČO 15529126) a K. F. Extra, přičemž v obou případech měli

ovládají Slušovice-export (IČO 1553087), přes TVZ, získali vliv ve společnosti TWO (IČO 15545946), prostřednictvím Niky zase pronikli do společného družstevního podniku ANIM Všemina (IČO 487996). A lze předpokládat, že se dodatečně také "zabydleli" v Ekotrans Mora-

Čuby, CSC., Rostislav, Holstein Transfer a Phaleris Josef Čuba, v Nice a TVZ seděli stejní lidé jako v Moragru... Takže vliv Moragra a tím i zmíněného už předsedy docenta ing. Františka Čuby, CSC., či jeho klanu měl utěšeně velké rozměry...)

(Pokračování příště)
Jiří F. PILOUS